PLAN WYNIKOWY Z RELIGII W KLASIE VIII
OPRACOWANY WEDŁUG PROGRAMU: PÓJŚĆ ZA JEZUSEM (AZ 3-01/10 z 9.06.2010 r.)
PODRĘCZNIK: „ŻYJĘ TWOJĄ MIŁOŚCIĄ”

LP.	TEMAT LEKCJI	WYMAGANIA				TREŚCI Z PODSTAWY PROGRAMOWEJ
		Bardzo dobry	Dobry	Dostateczny	Dopuszczający	
1.	Piękno i trud młodości	Własnymi słowami wyjaśnia, co znaczy Chrystusowe wezwanie „chodź za Mną”. Samodzielnie interpretuje myśl św. Jana Pawła II: „Młodość jest piękna i trudna. Może właśnie, dlatego jest piękna, że jest trudna”.	Własnymi słowami opowiada o znaczeniu wiary w życiu młodego chrześcijanina. Samodzielnie analizuje fragment Pisma Świętego (Mk 10,17-22). Na podstawie wskazań św. Jana Pawła II projektuje dobre rady, które pomogą rówieśnikom dobrze przeżyć młodość.	Na podstawie „Kart pracy” i fragmentu listu św. Jana Pawła II do młodych całego świata wymienia zagrożenia dla współczesnej młodzieży.	Na podstawie własnego doświadczenia opowiada, co sprawia radość młodym ludziom. Na podstawie własnej wiedzy wymienia problemy współczesnej młodzieży.	Wartości i ich hierarchia.
2.	Rola przyjaźni i wspólnoty w życiu człowieka	Samodzielnie interpretuje biblijną sentencję na temat przyjaźni: „Wierny przyjaciel potężną obroną, kto go znalazł, skarb znalazł” (Syr 6, 14). Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną ukazującą zadania wspólnoty rodzinnej we współczesnym świecie.	Na podstawie fragmentu Pisma Świętego (Syr 6,14-17) charakteryzuje prawdziwego przyjaciela. Na podstawie fragmentu Katechizmu młodych Youcat (nr 368) uzasadnia, dlaczego rodzina jest wzorem wspólnoty. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego przyjaźń jest skarbem dla człowieka.	Na podstawie fragmentu Pisma Świętego (Dz 4, 32-35) wylicza cechy charakterystyczne wspólnoty pierwszych chrześcijan. Poprawnie analizuje fragment Pisma Świętego (Dz 4, 32-35).	Na podstawie własnego doświadczenia wymienia osoby lub grupy ludzi, z którymi często się spotyka młody człowiek. Na podstawie własnego doświadczenia podaje różnice między przyjaźnią a koleżeństwem. Na podstawie własnej wiedzy wymienia podstawowe zasady, o których nie wolno zapominać w prawidłowym kształtowaniu relacji międzyludzkich.	Wartości i ich hierarchia. Pojecie miłości i sposoby jej przeżywania.
3.	Internet w służbie wiary	Własnymi słowami streszcza fragmenty dokumentu Papieskiej Rady ds. Środków Społecznego Przekazu „Kościół a	Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób Internet może być przydatny w Kościele Z pamięci wylicza strony internetowe, na których można	Na podstawie tekstu z podręcznika wylicza wartościowe portale dla młodzieży. Samodzielnie proponuje kilka	Na podstawie własnego doświadczenia wymienia szanse i zagrożenia wynikające z możliwości dostępu do Internetu.	Formy apostolstwa świeckich.

		Internet”(nr 5, 11).	znaleźć informacje na temat Kościoła i jego działalności. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego portale internetowe mogą pomóc młodym ludziom w rozwoju i umacnianiu wiary.	zasad, którymi chrześcijanie powinni kierować się korzystając z Internetu.		
4.	Chrześcijański obowiązek rozwoju świata	Własnymi słowami charakteryzuje wybraną przez siebie postać, która znacznie przyczyniła się do rozwoju świata. Samodzielnie projektuje plakat lub elektroniczny baner zachęcający do przemiany świata.	Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” opowiada, w jaki sposób chrześcijanin może i powinien przyczyniać się do rozwoju świata. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego współpraca pomiędzy ludźmi jest taka ważna.	Opowiada o tym, czego dzisiaj najbardziej potrzebuje ludzkość. Samodzielnie analizuje fragment Pisma Świętego (Rdz 1, 27-28).	Na podstawie własnej wiedzy wymienia najważniejsze pozytywne zmiany, które dokonały się na świecie w ciągu ostatnich kilkudziesięciu lat.	Świętość w rozmaitych formach życia.
5.	Praca jako powołanie	Poprawnie wyjaśnia, czym młodzi ludzie powinni kierować się wybierając konkretny zawód. Samodzielnie przeprowadza wywiad z człowiekiem, który traktuje swoją pracę jako powołanie życiowe.	Samodzielnie wyjaśnia, co to znaczy, że praca jest powołaniem. Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” stwierdza, w jaki sposób chrześcijanie powinni wykonywać pracę, aby realizować Boże powołanie. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego praca zawodowa jest powołaniem człowieka.	Na podstawie własnej wiedzy wyjaśnia, jaką rolę odgrywa praca w rozwoju człowieka. Własnymi słowami streszcza fragment encykliki św. Jana Pawła II „Laborem exercens” (nr 9).	Na podstawie własnego doświadczenia opowiada, dlaczego ludzie podejmują pracę. Na podstawie własnej wiedzy wymienia przyczyny i skutki bezrobocia.	Świętość w rozmaitych formach życia.
6.	Powszechne powołanie do miłości	Samodzielnie redaguje własny „Hymn o miłości”.	Streszcza fragment „Hymnu o miłości” św. Pawła z Pierwszego Listu do Koryntian (1 Kor 13, 4-8a). Na podstawie tekstu biblijnego (1 Kor 13,4-8a) wymienia cechy prawdziwej miłości. Własnymi słowami interpretuje zdanie z Pieśni nad Pieśniami (Pnp 8,7).	Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” definiuje miłość Boga do człowieka. Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób wyraża się miłość Boga do człowieka. Wymienia różne sposoby okazywania miłości Bogu i ludziom.	Na podstawie własnej wiedzy definiuje pojęcie „miłość”.	Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania. Miłość w różnych aspektach życia ludzkiego.

7.	Powołanie do wyłącznej służby Bogu	Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” charakteryzuje różne drogi realizacji powołania do służby Bogu: kapłaństwo diecezjalne, życie zakonne, świeckie życie konsekrowane. Samodzielnie redaguje modlitwę w intencji powołanych do wyłącznej służby Bogu. Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną przedstawiającą historię powołania wybranej postaci biblijnej.	Na podstawie analizy tekstów biblijnych opowiada o powołaniu apostołów przez Jezusa Chrystusa. Na podstawie własnej wiedzy i „Kart pracy” wyjaśnia, na czym polegają poszczególne rady ewangeliczne: czystość, ubóstwo, posłuszeństwo.	Własnymi słowami określa, co to jest powołanie. Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” wyjaśnia, na czym polega piękno kapłaństwa. Samodzielnie analizuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 4,18-20; Mt 9,9; Dz 9,3-6).	Na podstawie własnej wiedzy wymienia rodzaje powołania na wyłączną służbę Bogu. Z pamięci wymienia rady ewangeliczne.	Świętość w rozmaitych formach życia. Cel poszczególnych sakramentów, zadania ich szafarzy. Interpretacja wybranych tekstów liturgicznych odnoszących się do sakramentów.
8.	Powołanie do małżeństwa	Samodzielnie stwierdza, w jaki sposób młodzież powinna przygotowywać się do małżeństwa. Na podstawie własnej wiedzy redaguje receptę na udane małżeństwo. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego ludzie wierzący zawierają sakramentalne małżeństwo. Samodzielnie przeprowadza wywiad z długoletnimi małżonkami.	Na podstawie tekstu z podręcznika wyjaśnia, na czym polegają przymioty małżenstwa katolickiego (jedność, płodność, wierność, nierozerwalność). Samodzielnie stwierdza, że małżeństwo jako związek kobiety i mężczyzny zostało ustanowione przez Boga.	Własnymi słowami określa, czym jest małżeństwo według zamysłu Bożego. Samodzielnie podaje podobieństwa i różnice między małżeństwem sakramentalnym a małżeństwem cywilnym.	Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (Rdz 2, 18. 21-24; Mt 19, 3-6) wylicza cechy małżeństwa.	Świętość w rozmaitych formach życia. Cel poszczególnych sakramentów, zadania ich szafarzy. Interpretacja wybranych tekstów liturgicznych odnoszących się do sakramentów.
9.	Płciowość Bożym darem	Na podstawie fragmentu Katechizmu Youcat (nr 407) uzasadnia, dlaczego warto żyć w czystości do ślubu. Samodzielnie redaguje zasady życia, które pomogą młodzieży dobrze przeżywać dar płciowości. Samodzielnie redaguje treść list do swojego przyszłego męża (żony), w którym przekonuje go (ją), że powinni żyć w czystości do ślubu.	Samodzielnie wymienia zadania, które podejmuje człowiek jako kobieta i jako mężczyzna. Własnymi słowami opowiada o zadaniach, które są wspólne dla mężczyzny i kobiety. Własnymi słowami określa, czemu służy dar płodności, który człowiek otrzymał od Boga. Na podstawie tekstu z podręcznika wylicza konsekwencje niewłaściwego	Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (1 Kor 6,15.19; 1 Tes 4, 3-5) stwierdza, jak św. Paweł nazywa ludzkie ciało. Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (1 Kor 6,15.19; 1 Tes 4, 3-5) stwierdza, przed czym przestrzega św. Paweł. Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (1 Kor 6,15.19; 1 Tes 4, 3-5) wylicza konkretne wskazówki św. Pawła, skierowane do dzisiejszej młodzieży.	Na podstawie własnej wiedzy wyjaśnia, co to znaczy „być kobietą” i „być mężczyzną”.	Świętość w rozmaitych formach życia. Wartość czystości w różnych okresach życia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.

			wykorzystania daru seksualności.			
10.	Piękno rodzicielstwa	Własnymi słowami wyjaśnia, co to znaczy, że małżonkowie starając się o dziecko powinni przestrzegać zasad etycznych i moralnych. Samodzielnie redaguje tekst na temat „Moja przyszła rodzina". Uzasadnia, dlaczego Kościół prosi, aby nie stosować metody „in vitro".	Własnymi słowami opowiada, na czym polega odpowiedzialne rodzicielstwo. Samodzielnie proponuje rady dla małżonków, którzy bardzo pragną mieć dzieci, a są niepłodni.	Na podstawie własnej wiedzy wylicza obowiązki rodziców względem dzieci. Poprawnie projektuje zasady, jakimi powinni kierować się rodzice w wychowaniu gimnazjalistów.	Na podstawie własnego doświadczenia wymienia rzeczy materialne i niematerialne, które otrzymuje od rodziców. Samodzielnie uzasadnia, dlaczego małżonkowie pragną mieć dzieci.	Świętość w rozmaitych formach życia. Pojęcie miłości i sposoby jej przeżywania.
11.	W obronie nienarodzonych	Samodzielnie redaguje treść listu do rodziców, którzy oczekują dziecka i są w trudnej sytuacji życiowej. Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną, przedstawiającą proces rozwoju człowieka od poczęcia do narodzin.	Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego aborcja jest morderstwem. Samodzielnie interpretuje słowa św. Jana Pawła II: „Naród, który zabija własne dzieci, jest narodem bez przyszłości".	Własnymi słowami opowiada o konsekwencjach zabójstwa dzieci nienarodzonych. Poprawnie wymienia sposoby pomocy rodzciom oczekującym na dziecko i będącym w trudnej sytuacji.	Na podstawie tekstu z podręcznika charakteryzuje początek ludzkiego życia.	Przykazania *Dekalogu:* wartości, których bronią przykazania. Świętość życia ludzkiego.
12.	Eutanazja zabójstwem ludzi chorych i cierpiących	Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego chrześcijanie nie mogą się zgodzić na eutanazję. Samodzielnie redaguje treści listu do bohaterki historii z podręcznika Grace Sung Lee, w którym przekonuje ją, że nie można godzić się na eutanazję. Samodzielnie redaguje treść modlitwy w intencji ludzi śmiertelnie chorych.	Poprawnie wymienia argumenty przeciwko eutanazji. Poprawnie stwierdza, jak należy odnosić się do ludzi śmiertelnie chorych. Poprawnie analizuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 4, 23-24; 10,8).	Własnymi słowami definiuje pojęcie „eutanazja". Na podstawie fragmentu Pisma Świętego (Mt 10,8) stwierdza, w jaki sposób należy postępować wobec śmiertelnie chorych. Na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego (2277, 2324) wymienia podstawowe zasady, którymi należy kierować się mając do czynienia z ludźmi terminalnie chorymi.	Na podstawie fragmentu Pisma Świętego (Mt 4, 23-24) opowiada, w jaki sposób Jezus traktował chorych, i dlaczego ich uzdrawiał. Samodzielnie wymienia sposoby pomocy ludziom chorym.	Przykazania *Dekalogu:* wartości, których bronią przykazania. Świętość życia ludzkiego. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje.
13.	Zagrożenia młodości	Własnymi słowami opowiada o formach pomocy osobom uzależnionym. Na podstawie własnej wiedzy i doświadczenia planuje kampanię	Poprawnie wylicza skutki uzależnień. Samodzielnie redaguje hasło przestrzegające przed nałogami.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia przyczyny różnych rodzajów uzależnień.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia uzależnienia, w jakie najczęściej popadają młodzi ludzie.	Argumenty, które pomagają człowiekowi wytrwać w wierze i przezwyciężać trudności z nią związane. Konsekwencje wiary w jednego Boga.

		reklamową w szkole lub Internecie przestrzegającą przed wybranym rodzajem uzależnienia.				Trudności wynikające z wyznawania wiary w jednego Boga. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje.
14.	Sekty zagrożeniem dla wiary i życia	Własnymi słowami opowiada o działaniu sekt. Własnymi słowami omawia zasady obrony przed sektami. Samodzielnie projektuje plakat ostrzegający przed sektami.	Poprawnie określa, czym są i jak działają sekty. Poprawnie wymienia zasady obrony przed sektami. Korzystając z dostępnych źródeł, wypisuje sekty działające na terenie Polski.	Poprawnie wymienia główne sposoby werbowania młodych ludzi przez sekty. Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy" wylicza skutki przynależności do sekt. Samodzielnie analizuje fragment Pisma Świętego (Mt 7, 15-20).	Na podstawie własnej wiedzy wymienia różne rodzaje sekt.	Cechy charakterystyczne sekt i metody ich działania oraz skutki przynależności do sekt. Właściwa postawa chrześcijanina wobec sekt.
15.	„Ojcze nasz, któryś jest w niebie"	Własnymi słowami wyjaśnia, co oznacza prawda, że chrześcijanie są dla siebie braćmi i siostrami. Samodzielnie redaguje treść tekstu na temat wyobrażeń o niebie. Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną na temat przymiotów Boga.	Własnymi słowami opowiada, co to oznacza, że nasz Ojciec – Bóg jest w niebie Samodzielnie stwierdza, do czego zobowiązuje chrześcijan prawda, że Bóg jest naszym Ojcem.	Poprawnie wylicza grupy próśb zawartych w modlitwie „Ojcze Nasz". Poprawnie analizuje fragment Pisma Świętego (Rz 8, 14-17) Poprawnie uzasadnia, dlaczego Boga nazywamy Ojcem.	Poprawnie wymienia, z ilu próśb składa się modlitwa „Ojcze nasz".	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej. Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia chrześcijanina.
16.	„Święć się imię Twoje"	Własnymi słowami opowiada, jak można świadczyć o Chrystusie w rodzinie, szkole, grupach rówieśniczych oraz na formach internetowych i portalach społecznościowych. Samodzielnie opowiada o tym, w jaki sposób ludzie młodzi mogą dawać świadectwo swojej wiary. Samodzielnie projektuje znak wiary chrześcijańskiej, który chętnie nosiłaby dzisiejsza młodzież.	Samodzielnie analizuje fragment Pisma Świętego (Mt 10, 32-33). Poprawnie uzasadnia, dlaczego bycie świadkiem Jezusa jest tak ważne w dzisiejszych czasach.	Poprawnie określa znaczenie słów „święć się imię Twoje". Poprawnie wyjaśnia wezwanie z Litanii do Imienia Jezus. Poprawnie opisuje, kto i dlaczego jest świadkiem wiary naszych czasów.	Korzystając z podręcznika wyjaśnia, o co człowiek modli się wypowiadając słowa „święć się imię Twoje".	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej, Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia chrześcijanina. Formy apostolstwa świeckich.
17.	„Przyjdź królestwo Twoje"	Poprawnie redaguje list do młodego człowieka. Samodzielnie interpretuje	Samodzielnie analizuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 4, 17.23-24; 22,36-40).	Poprawnie określa królestwo Boże. Na podstawie tekstów z	Z pamięci wymienia drugą prośbę Modlitwy Pańskiej.	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające

		myśl św. Cyryla Jerozolimskiego: „Kto zachowuje czystość w uczynkach, myślach i słowach, ten może powiedzieć Bogu: «Przyjdź królestwo Twoje»”.	Własnymi słowami wyjaśnia drugą prośbę modlitwy „Ojcze nasz” – „Przyjdź królestwo Twoje”.	podręcznika i „Kart pracy” wymienia konkretne zadania, jakie powinni wykonać chrześcijanie, aby mogli budować królestwo Boże.		z wezwań Modlitwy Pańskiej, Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia chrześcijanina.
18.	„Bądź wola Twoja”	Samodzielnie redaguje treść modlitwy o umiejętność zaufania Bogu w każdej chwili życia. Samodzielnie interpretuje (w formie pisemnej) słowa C.S. Lewisa zamieszczone w podręczniku. Samodzielnie opisuje życie człowieka, który w trudnych okolicznościach życia zaufał Bogu ponad wszystko.	Poprawnie podaje przykłady sytuacji, w jakich należy szczególnie zaufać Panu Bogu. Własnymi słowami wyjaśnia znaczenie trzeciej prośby Modlitwy Pańskiej. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego chrześcijanin powinien zawsze ufać Bogu. Poprawnie analizuje fragment Pisma Świętego (Łk 22, 39-44).	Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” stwierdza, czego Pan Bóg oczekuje od dzisiejszej młodzieży, czyli jaka jest Jego wola. Poprawnie stwierdza, co to znaczy „wypełnić Bożą wolę”.	Na podstawie własnego doświadczenia wymienia największe pragnienia młodych ludzi. Samodzielnie wylicza działania, które są pomocne w realizacji marzeń.	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej. Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia chrześcijanina.
19.	„Chleba naszego, powszedniego daj nam dzisiaj”	Własnymi słowami opowiada, o co chrześcijanin prosi Boga, wypowiadając słowa: „chleba naszego, powszedniego daj nam dzisiaj”. Samodzielnie redaguje list do ludzi bogatych, w którym przekonuje ich, aby pomagali ludziom biednym.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia sposoby przeciwdziałania zjawiskom nędzy materialnej i głodu we współczesnym świecie. Samodzielnie analizuje fragment Pisma Świętego (Łk 10, 38-42). Poprawnie uzasadnia, dlaczego chrześcijanie modlą się słowami: „Chleba naszego, powszedniego daj nam dzisiaj”.	Własnymi słowami opowiada o sytuacjach, w których posiadając wiele dóbr materialnych człowiek czuje się nieszczęśliwy. Poprawnie wymienia kraje, w których panuje największa bieda. Poprawnie stwierdza, w jaki sposób można zaspokoić głód Boga.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia podstawowe przyczyny biedy i głodu na świecie. Poprawnie opowiada, jak brzmi czwarta prośba modlitwy „Ojcze nasz”.	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej. Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia chrześcijanina.
20.	„Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy”	Samodzielnie opracowuje „Dekalog” człowieka miłosiernego. Samodzielnie redaguje list do człowieka, który został bardzo skrzywdzony i nie potrafi przebaczyć.	Poprawnie stwierdza, co jest niezbędne do uzyskania Bożego przebaczenia. Własnymi słowami wyjaśnia piątą prośbę Modlitwy Pańskiej: „Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy”. Samodzielne analizuje fragment Pisma Świętego (Mt 18, 23-35).	Poprawnie opowiada. kiedy oraz w jaki sposób został ustanowiony sakrament pokuty i pojednania. Poprawnie uzasadnia, dlaczego warto przebaczać bliźnim.	Na podstawie własnej wiedzy wylicza najczęstsze reakcje ludzi skrzywdzonych przez innych.	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej. Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia. chrześcijanina.

21.	„Nie wódź nas na pokuszenie”	Własnymi słowami opowiada, co należy zrobić, żeby nie ulegać pokusom. Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną na temat sposobów przezwyciężania pokus.	Poprawnie interpretuje opowiadanie z podręcznika. Samodzielnie analizuje fragment Pisma Świętego (Łk 4, 1-12).	Własnymi słowami definiuje pojęcie „pokusa”. Poprawnie wylicza najważniejsze skutki grzechu.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia największe pokusy przeżywane przez młodzież.	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej, Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia chrześcijanina.
22.	„Ale nas zbaw ode złego. Amen”	Poprawnie wyjaśnia, od jakich rodzajów zła chrześcijanie proszą w Modlitwie Pańskiej, aby uwolnił ich Pan Bóg. Samodzielnie projektuje prezentację pokazującą walkę z Szatanem w sztuce chrześcijańskiej.	Własnymi słowami wyjaśnia znaczenie słowa „Amen”. Samodzielnie projektuje znak graficzny, który wyraża zwycięstwo Chrystusa nad każdym złem. Poprawnie analizuje fragmenty Pisma Świętego (Ap 12, 7-11; Ef 6, 11-18).	Na podstawie własnej wiedzy wymienia przejawy działania Szatana w świecie. Własnymi słowami stwierdza, kim jest Szatan. Na podstawie fragmentu Pisma Świętego (Ef 6, 11-18) wymienia sposoby obrony przed Szatanem.	Na podstawie własnej wiedzy opowiada o istnieniu Szatana.	Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Przesłanie wypływające z wezwań Modlitwy Pańskiej. Wartość Modlitwy Pańskiej jako programu drogi życia chrześcijanina.
23.	Wiara chrześcijańska a idee oświecenia	Własnymi słowami odpowiada, do czego porównuje św. Jan Paweł II wiarę i rozum. Samodzielnie analizuje fragment encykliki św. Jana Pawła II „Fides et ratio”. Poprawnie łączy znane postaci oświecenia w Polsce z odpowiednimi ich zasługami. Poprawnie interpretuje słowa św. Augustyna: „Wierzę, aby rozumieć i rozumiem, aby głębiej wierzyć”.	Własnymi słowami wymienia główne prądy myślowe, które stworzyli przedstawiciele oświecenia. Własnymi słowami wyjaśnia pojęcia: racjonalizm, deizm, masoneria. Poprawnie analizuje fragment wiersza Adama Mickiewicza „Rozum i wiara”. Poprawnie omawia relacje między wiarą a rozumem.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia najważniejszych przedstawicieli oświecenia w Polsce. Na podstawie tekstu z podręcznika wypisuje w diagramie charakterystyczne cechy epoki oświecenia. Na podstawie tekstu z podręcznika krótko opisuje charakterystyczne cechy epoki oświecenia.	Na podstawie własnej wiedzy stwierdza, jakie są ramy czasowe oświecenia.	Kościół wobec wyzwania oświecenia i rewolucji francuskiej; deizm, racjonalizm, masoneria, modernizm. Podstawy intelektualne oświecenia, zwłaszcza deizm i racjonalizm. Antychrześcijańskie nastawienie w epoce oświecenia. Przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej.
24.	Kościół w czasach rewolucji francuskiej	Własnymi słowami charakteryzuje kapłana Jana Vianneya. Biorąc przykład ze św. Jana Vianneya proponuje takie sposoby postępowania, które łagodzą konflikty między ludźmi i przyczyniają się do pokojowego rozwiązywania problemów.	Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób prześladowano chrześcijaństwo i Kościół w czasie rewolucji francuskiej. Samodzielnie redaguje tekst modlitwy w intencji chrześcijan prześladowanych w dzisiejszych czasach.	Poprawnie rozwiązuje krzyżówkę na temat wybuchu rewolucji francuskiej.	Na podstawie mapy świata wypisuje kilka krajów, w których dzisiaj prześladuje się chrześcijan.	Kościół wobec wyzwania oświecenia i rewolucji francuskiej; deizm, racjonalizm, masoneria, modernizm. Podstawy intelektualne oświecenia, zwłaszcza deizm i racjonalizm. Antychrześcijańskie nastawienie w epoce oświecenia. Przebieg prześladowań

						Kościoła w okresie rewolucji francuskiej.
25.	Kościół w Polsce w okresie zaborów	Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób Kościół troszczył się o odnowę moralną polskiego narodu w latach zaborów. Samodzielnie opisuje działania konkretnej osoby, które są dla niego wzorem współczesnej troski o dobro wspólne. Poprawnie interpretuje fragment „Roty" Marii Konopnickiej.	Poprawnie stwierdza, komu Polska zawdzięcza reformę moralną narodu w latach zaborów. Samodzielnie uzasadnia, dlaczego działania konkretnej osoby są dla niego wzorem troski o dobro wspólne. Samodzielnie przygotowuje w dowolnej formie jak najwięcej informacji na temat jednej z następujących postaci: bp Adam Stanisław Krasiński, ks. Piotr Wawrzyniak, bł. Honorat Koźmiński, Romuald Traugutt, ks. Piotr Ściegienny.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia konkretne formy patriotyzmu, których dzisiaj potrzebuje ojczyzna (Polska).	Korzystając z wiadomości zdobytych podczas lekcji historii oraz informacji zawartych w podręczniku do religii wymienia przyczyny rozbiorów Polski.	Najważniejsze fakty i postaci z historii Kościoła polskiego w okresie niewoli narodowej. Wysiłki na rzecz jedności chrześcijan i wolności religijnej. Inicjatywy na rzecz jedności Kościoła i tolerancji religijnej, podejmowane na ziemiach polskich. Związek Kościoła z życiem narodu polskiego.
26.	Pierwszy Sobór Watykański	Samodzielnie analizuje i interpretuje fragment „Quo vadis" H. Sienkiewicza. Samodzielnie redaguje tekst wypracowania lub projektuje prezentację na temat „Mój Kościół, a ja jego".	Własnymi słowami wyjaśnia, na czym powinno polegać posłuszeństwo Kościołowi. Poprawnie wymienia zagadnienia, jakimi zajął się Pierwszy Sobór Watykański. Samodzielnie analizuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 16, 17-20; J 21, 15-17; Hbr 1,1-2; Rz 1, 19-20).	Własnymi słowami opowiada o szczególnej roli papieża w Kościele.	Własnymi słowami wyjaśnia termin sukcesja apostolska. Poprawnie wylicza papieży XX i XXI wieku oraz daty ich pontyfikatu.	Narodziny katolickiej nauki społecznej. Pierwszy Sobór Watykański. Wyzwania społeczne w Europie XIX wieku i udzielona na nie odpowiedź Kościoła. Rozwój nauczania Kościoła w trakcie soborów: trydenckiego i Pierwszego Soboru Watykańskiego.
27.	Chrześcijaństwo a judaizm	Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną na temat wybranych zwyczajów i tradycji żydowskich.	Własnymi słowami opowiada o tym, co łączy wyznawców judaizmu i chrześcijan. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego wyznawców judaizmu można nazwać naszymi „starszymi braćmi w wierze".	Na podstawie własnej wiedzy opowiada o holokauście. Poprawnie wymienia charakterystyczne elementy judaizmu . Własnymi słowami wyjaśnia, co to znaczy, że korzenie chrześcijaństwa i judaizmu są takie same.	Poprawnie stwierdza, że w celu wzajemnego poznania i pokojowego współistnienia w Kościele katolickim 17 stycznia obchodzony jest Dzień Judaizmu.	Religie niechrześcijańskie: powstanie, podstawowe założenia i informacje o występowaniu judaizmu, buddyzmu, hinduizmu, islamu. Religie świata. Specyfika chrześcijaństwa. Pojęcia: fanatyzm religijny, obojętność religijna.
28.	Chrześcijaństwo a islam	Własnymi słowami opowiada o współczesnych	Własnymi słowami opowiada, że Dzień Islamu jest czasem	Na podstawie tekstu z podręcznika charakteryzuje	Samodzielnie stwierdza, że po zakończeniu Tygodnia	Religie niechrześcijańskie: powstanie, podstawowe

		relacjach między chrześcijaństwa i islamem. Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy" podaje podobieństwa i różnice między chrześcijaństwem i islamem.	modlitwy, wzajemnego poznawania się i troski o dobro wspólne. Własnymi słowami określa główne obowiązki, które spoczywają na wyznawcach islamu.	islam. Poprawnie wymienia najważniejsze warunki przyjaznego współistnienia chrześcijaństwa i islamu. Poprawnie stwierdza z ilu rozdziałów (sur) składa się Koran.	Modlitw o Jedność Chrześcijan Kościół katolicki w Polsce obchodzi Dzień Islamu, przypadający na dzień 26 stycznia. Z pamięci wymienia nazwę świętej księgi islamu.	założenia i informacje o występowaniu judaizmu, buddyzmu, hinduizmu, islamu. Religie świata. Specyfika chrześcijaństwa. Pojęcia: fanatyzm religijny, obojętność religijna.
29.	Chrześcijaństwo a religie i filozofie Dalekiego Wschodu	Poprawnie wskazuje na różnice pomiędzy chrześcijaństwem i religiami Dalekiego Wschodu (np. hinduizmem, buddyzmem). Samodzielnie pisze rozprawkę na temat: „Szanuję inne religie, ale jestem chrześcijaninem".	Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego duchowość dalekowschodnia może być niebezpieczna. Samodzielnie analizuje fragmenty „Deklaracji o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich" Soboru Watykańskiego II (nr 1-2).	Własnymi słowami charakteryzuje buddyzm. Własnymi słowami opowiada o hinduizmie. Własnymi słowami opisuje jedną z następujących religii lub filozofii: konfucjanizm, taoizm, szintoizm.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia religie i filozofie Dalekiego Wschodu.	Religie niechrześcijańskie: powstanie, podstawowe założenia i informacje o występowaniu judaizmu, buddyzmu, hinduizmu, islamu. Religie świata. Specyfika chrześcijaństwa, Pojęcia: fanatyzm religijny, obojętność religijna.
30.	Misyjna działalność Kościoła	Samodzielnie charakteryzuje świętego o. Damiana. Na podstawie własnej wiedzy wymienia sposoby włączenia młodych ludzi w dzieło nowej ewangelizacji. Samodzielnie redaguje plan działań nowej ewangelizacji w szkole.	Poprawnie definiuje nową ewangelizację. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego nowa ewangelizacja jest dziś tak bardzo ważna. Samodzielnie analizuje fragment Pisma Świętego (Mt 28, 18-20).	Własnymi słowami opowiada o działalności misyjnej Kościoła. Na podstawie własnej wiedzy stwierdza, w jaki sposób młodzież może wspierać misjonarzy w ich pracy.	Własnymi słowami opowiada o działalności misjonarzy. Poprawnie wypisuje pięć krajów, w których mieszka najwięcej osób niewierzących. Poprawnie zaznacza na mapie świata kraje, w których pracuje najwięcej polskich misjonarzy	Cel misji katolickich. Misje katolickie do początków XX wieku. Rozwój misji katolickich.
31.	Spotkania młodych chrześcijan	Samodzielnie projektuje oryginalne hasło na najbliższe światowe dni młodzieży.* Samodzielnie na podstawie własnej wiedzy uzasadnia, dlaczego młodzież jest nadzieją Kościoła i świata. Samodzielnie wybiera jedno ze spotkań młodzieży chrześcijańskiej i zaprasza na nie swojego rówieśnika, uzasadniając dlaczego warto	Własnymi słowami krótko charakteryzuje różne formy spotkań młodych chrześcijan. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego warto brać udział w spotkaniach młodych chrześcijan.	Poprawnie wymienia różne rodzaje spotkań chrześcijańskiej młodzieży, które służą umocnieniu wiary i wzajemnemu poznaniu. Projektuje logo na spotkanie młodzieży.	Na podstawie tekstu z podręcznika wypisuje różne formy spotkań młodych chrześcijan.	

		wziąć w nim udział.				
32.	Pismo Święte i Tradycja źródłem poznania Boga	Własnymi słowami analizuje i interpretuje fragment utworu R. Brandstaettera pt. „Lament nieczytanej Biblii”. Samodzielnie projektuje hasło zachęcające do czytania Pisma Świętego.	Własnymi słowami opowiada o natchnieniu biblijnym. Własnymi słowami wyjaśnia, czym jest Tradycja Kościoła.	Poprawnie stwierdza, ile ksiąg zawiera Biblia katolicka. Poprawnie stwierdza, ile ksiąg zawiera Stary Testament. Poprawnie stwierdza, z ilu ksiąg składa się Nowy Testament. Na podstawie tekstu z podręcznika opisuje podział ksiąg Starego Testamentu. Poprawnie opisuje Pismo Święte, które posiada w domu, zaznaczając jakie to jest tłumaczenie, kiedy i gdzie jest wydane. Na podstawie tekstu z podręcznika opisuje podział ksiąg Nowego Testamentu.	Na podstawie własnej wiedzy określa, czym jest Biblia. Poprawnie stwierdza, z jakich części składa się Pismo Święte. Poprawnie stwierdza, kiedy powstała Biblia. Samodzielnie stwierdza, kto jest autorem Biblii. Samodzielnie szuka w Piśmie Świętym wybrane księgi i wersety.	Gatunki literackie w Biblii. Języki biblijne i księgi w nich napisane. Natchnienie biblijne. Proces formowania się ksiąg biblijnych. Związek między Pismem Świętym i Tradycją. Interpretacja literacka i religijna wybranych fragmentów biblijnych. Przykłady gatunków literackich w księgach biblijnych. Konieczność określenia gatunków literackich dla właściwej interpretacji tekstów biblijnych. Specyfika i orędzie poszczególnych Ewangelii.
33.	Historia zbawienia	Samodzielnie wymienia najważniejsze elementy chrześcijańskiej drogi zbawienia. Własnymi słowami opisuje, jaką rolę w historii zbawienia odegrał św. Paweł Apostoł. Samodzielnie redaguje treść wypracowania na temat: „Moja rola w historii zbawienia”.	Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób zostało dokonane odkupienie. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa znajdują się w centrum całej historii zbawienia Własnymi słowami opowiada o Abrahamie. Własnymi słowami opowiada o Mojżeszu.	Na podstawie tekstu z podręcznika wypisuje najważniejsze wydarzenia w każdym z etapów historii zbawienia. Własnymi słowami definiuje termin historia zbawienia. Własnymi słowami wyjaśnia, czym jest odkupienie. Poprawnie stwierdza, kiedy zakończy się historia zbawienia.	Z pamięci wymienia etapy historii zbawienia. Poprawnie stwierdza, które z wydarzeń historii zbawienia jest najważniejsze.	Główne wydarzenia i postaci starotestamentalnej historii zbawienia. Podstawowe wydarzenia należące do starotestamentalnej historii zbawienia w porządku chronologicznym (patriarchowie, wędrówka do Ziemi Obiecanej, epoka sędziów, pierwsi królowie, podzielone królestwo, niewola babilońska, powstanie machabejskie, sytuacja Izraela przed narodzeniem Chrystusa).
34.	Główne prawdy wiary	Własnymi słowami wyjaśnia, co oznacza zmartwychwstanie ciała. Samodzielnie analizuje prawdy wiary, które występują w obydwóch	Własnymi słowami opowiada, o dwóch najważniejszych wymiarach wiary chrześcijańskiej. Własnymi słowami wyjaśnia, na czym polega Boża	Poprawnie wylicza przymioty Boga. Posługując się wybranym wyznaniem wiary (nicejsko-konstantynopolitańskim oraz Składem Apostolskim)	Własnymi słowami określa, czym jest wiara. Z pamięci wymienia główne prawdy wiary.	Definicja wiary i jej przymioty. Rzeczy ostateczne człowieka. Przymioty Kościoła. Orędzie poszczególnych Ewangelii.

		wyznaniach wiary (nicejsko-konstantynopolitańskim oraz Składem Apostolskim) zamieszczonych w podręczniku.	sprawiedliwość. Własnymi słowami wyjaśnia pojęcie łaska Boża.	zamieszczonym w podręczniku wypisuje w tabeli, co mówi ono o Bogu Ojcu i Duchu Świętym. Poprawnie stwierdza, co czeka człowieka po śmierci.		
35.	Nauczanie i cuda Jezusa	Poprawnie uzasadnia, dlaczego Jezus nauczał w przypowieściach. Poprawnie interpretuje znaczenie zmartwychwstania Jezusa dla chrześcijan. Poprawnie analizuje i interpretuje znaczenie błogosławieństwa: „Błogosławieni miłosierni, albowiem oni miłosierdzia dostąpią”.	Samodzielnie analizuje i interpretuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 13, 44-46; Łk 3, 21-22; Łk 4, 14-30; Łk 6, 27-28; Łk 5, 12-13; Łk 7, 12-15). Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego zmartwychwstanie jest najważniejszym z cudów.	Poprawnie określa najważniejsze treści z nauczania Jezusa. Własnymi słowami definiuje pojęcie przypowieść.	Na podstawie własnej wiedzy wylicza cuda Jezusa. Poprawnie stwierdza, który z cudów Jezusa jest największy i najważniejszy. Na podstawie własnej wiedzy wymienia przypowieści.	Świadectwa historyczności Jezusa. Życie, nauczanie i zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa.
36.	Zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa	Własnymi słowami krótko wyjaśnia argumenty potwierdzające prawdziwość zmartwychwstania. Własnymi słowami opowiada o Całunie Turyńskim. Samodzielnie redaguje treść listu do niewierzącego kolegi, w którym przekonuje go, że Jezus zmartwychwstał.	Samodzielnie układa słowa w odpowiedniej kolejności i uzupełnia nimi zdania zaczerpnięte z Katechizmu Kościoła Katolickiego (651, 653, 655). Poprawnie analizuje i interpretuje fragmenty Pisma Świętego (Mt 28, 1-6; Mk 16, 1-8; Łk 24, 1-7; J 20, 1-8); J 20, 19b-20, 25, 27-29; 1 Kor 15,6). Samodzielnie projektuje wiadomość sms z oryginalnymi, chrześcijańskimi życzeniami na Wielkanoc.	Poprawnie wymienia argumenty potwierdzające prawdziwość zmartwychwstania.	Własnymi słowami wyjaśnia pojęcie chrystofanie.	Zbawczy charakter dzieła Jezusa Chrystusa. Podstawowe implikacje dla życia chrześcijanina wynikające z Wcielenia i Odkupienia.
37.	Osoba i dary Ducha Świętego	Własnymi słowami opisuje znaczenie darów Ducha Świętego w życiu chrześcijanina. Własnymi słowami określa, w jaki sposób przyjęcie bierzmowania powinno zmieniać życie młodzieży. Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną	Samodzielnie redaguje tekst własnej modlitwy do Ducha Świętego o dobre przygotowanie do sakramentu bierzmowania. Poprawnie podaje propozycje rozwijania w sobie owoców Ducha Świętego. Poprawnie analizuje i interpretuje fragmenty Pisma	Poprawnie określa owoce Ducha Świętego. Poprawnie stwierdza, w jaki sposób działa Duch Święty. Własnymi słowami opowiada o biblijnych opisach działania Ducha Świętego.	Z pamięci wymienia dary Ducha Świętego. Poprawnie opowiada, kim jest Duch Święty.	Działanie Ducha Świętego w Kościele. Dary Ducha Świętego. Grzechy przeciwko Duchowi Świętemu. Pojęcie grzechu przeciwko Duchowi Świętemu. Sposób obecności i działania Ducha Świętego w Kościele.

		na temat darów i owoców Ducha Świętego.	Świętego (J 14, 26; Dz 1,8; Rz 8, 14,16).			
38.	Maryja i święci w historii zbawienia	Własnymi słowami opowiada, jaką rolę pełnią święci i błogosławieni. Poprawnie rozpoznaje postaci świętych i błogosławionych na rycinach, podpisuje je i wymienia kilka informacji na ich temat. Własnymi słowami opowiada o roli matki Bożej w życiu współczesnych chrześcijan.	Własnymi słowami redaguje tekst życiorysu swojego świętego patrona. Samodzielnie uzasadnia, dlaczego należy naśladować Maryję, świętych i błogosławionych. Własnymi słowami wyjaśnia tytuły: Matka Boża, Matka Kościoła, Orędowniczka.	Z pamięci wymienia tytuły, którymi Kościół obdarza Maryję. Z pamięci wymienia świętych patronów młodzieży. Poprawnie podaje przykłady naśladowania Maryi, świętych i błogosławionych.	Z pamięci wymienia podstawowe informacje na temat życia Matki Bożej. Na podstawie własnej wiedzy wymienia tytuły modlitw do Matki Bożej.	Istota kultu Maryi oraz świętych.
39.	Duchy czyste – aniołowie	Własnymi słowami opisuje (w liczbie pojedynczej) zadania Anioła Stróża wobec ludzi. Samodzielnie redaguje tekst modlitwy do Anioła Stróża. Samodzielnie redaguje wiersz mówiący o aniołach.	Samodzielnie analizuje fragmenty Pisma Świętego opowiadające o działalności aniołów (Ps 91, 9-13; Ap 7, 11-12).	Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (Łk 1, 26-38; Mt 2,13-14) opowiada o roli aniołów w historii zbawienia. Własnymi słowami wyjaśnia, kim są aniołowie. Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (Ap 12,7; Tb 12,15; Dn 8,15-26; 9,21-27; Łk 1,11-20.26-38) opowiada o znaczeniu imienia i roli, którą powierzył Pan Bóg archaniołom: Michałowi, Rafałowi, Gabrielowi.	Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (Ap 12,7; Tb 12,15; Dn 8,15-26; 9,21-27; Łk 1,11-20.26-38) wymienia imiona archaniołów. Samodzielnie odszukuje w Piśmie Świętym podane teksty biblijne (Łk 1, 26-38; Mt 2,13-14). Poprawnie stwierdza, że święto Aniołów Stróżów obchodzimy w liturgii 2 października.	Fakty związane z wybranymi postaciami Starego i Nowego Testamentu.
40.	Siedem sakramentów świętych	Własnymi słowami wyjaśnia, jakie owoce rodzi w człowieku przyjmowanie sakramentów. Samodzielnie redaguje wypracowanie na temat: „Rola sakramentów w moim życiu”.	Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (Dz 6, 3-6; 8, 14-17; Mt 28,19; J 20, 21-23; Jk 5, 14; Łk 22,19; Mk 10, 7-9) charakteryzuje poszczególne sakramenty święte. Poprawnie przyporządkowuje poszczególne sakramenty święte do właściwych grup. Własnymi słowami interpretuje określenie sakramentu: „Widzialny znak niewidzialnej łaski”.	Własnymi słowami określa, czym jest łaska Boża. Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób człowiek może utracić łaskę Bożą. Własnymi słowami definiuje pojęcie sakramenty święte. Poprawnie stwierdza, jak człowiek może na nowo odzyskiwać łaskę Bożą. Poprawnie stwierdza, że wszystkie sakramenty są źródłem łaski. Poprawnie określa, co to są sakramentalia.	Poprawnie stwierdza, kiedy wierzący po raz pierwszy otrzymał łaskę Bożą. Z pamięci wymienia sakramenty święte. Poprawnie dzieli sakramenty święte na: sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego, sakramenty uzdrowienia, sakramenty w służbie komunii.	Cel poszczególnych sakramentów, zadania ich szafarzy. Struktura Mszy Świętej i znaczenie poszczególnych części. Eklezjalny i eschatologiczny wymiar Eucharystii. Skutki sakramentu pokuty i pojednania oraz jego etapy, zwłaszcza akty penitenta. Znaczenie i skutki sakramentu namaszczenia chorych.

41.	Zasady chrześcijańskiego życia	Korzystając z dostępnych źródeł wyjaśnia, na czym polegają poszczególne cnoty główne.	Własnymi słowami wyjaśnia podstawowe chrześcijańskie zasady moralne. Poprawnie analizuje i interpretuje fragment Pisma Świętego (Jk 2, 14-18).	Własnymi słowami opowiada, na czym polega istota moralności chrześcijańskiej. Na podstawie własnej wiedzy podaje przykłady postępowania zgodnie z chrześcijańskimi zasadami moralnymi.	Poprawnie uzupełnia tekst luk na temat przykazań kościelnych. Z pamięci wymienia uczynki miłosierdzia. Z pamięci wymienia najważniejsze chrześcijańskie zasady moralne.	Podstawowe pojęcia etyczne: powinność moralna, sumienie, prawo naturalne, prawo Boże, wartości i ich hierarchia. Przykazania *Dekalogu:* wartości, których bronią przykazania. Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje. *Osiem błogosławieństw* jako podstawa życia w łasce Bożej.
42.	Ludzki grzech i Boże miłosierdzie	Na podstawie tekstu „Spowiedzi powszechnej" odmawianej w czasie Mszy Świętej określa, na czym polega zaniedbanie. Samodzielnie redaguje treść opowiadania na temat przebaczenia. Samodzielnie odmawia *Koronkę do miłosierdzia Bożego*.	Poprawnie wymienia postawy, które można nazwać grzechem przeciwko Duchowi Świętemu. Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób człowiek może otrzymać przebaczenie grzechów. Samodzielnie podaje różnice między grzechem ciężkim i lekkim. Własnymi słowami (w formie pisemnej) interpretuje cytat z Pisma Świętego (Iz 1, 18b) zamieszczony w części „zapamiętaj" w podręczniku.	Własnymi słowami opowiada o istocie grzechu. Na podstawie własnej wiedzy stwierdza, czym jest grzech pierworodny. Poprawnie wymienia konsekwencje grzechu pierworodnego. Własnymi słowami wyjaśnia, co to jest grzech ciężki. Własnymi słowami określa, co to jest grzech lekki. Poprawnie definiuje grzech przeciwko Duchowi Świętemu. Poprawnie stwierdza, jakie grzechy nazywane są śmiertelnymi.	Z pamięci wylicza dwa główne rodzaje grzechów. Poprawnie wyjaśnia na czym polega odmawianie *Koronki do miłosierdzia Bożego*.	Wykroczenia przeciw przykazaniom i ich konsekwencje. Skutki sakramentu pokuty i pojednania oraz jego etapy, zwłaszcza akty penitenta.
43.	Modlitwa i jej rodzaje	Własnymi słowami wyjaśnia znaczenie poszczególnych postaw modlitewnych. Własnymi słowami wyjaśnia, co oznaczają poszczególne postawy modlitewne. Samodzielnie redaguje po jednym wezwaniu modlitwy uwielbienia, dziękczynienia, przebłagania, prośby.	Na podstawie tekstu z podręcznika wyjaśnia, co oznaczają następujące cechy modlitwy: ufna, pokorna, wytrwała. Poprawnie analizuje i interpretuje fragment Pisma Świętego (Łk 22,39-46).	Na podstawie tekstu z podręcznika wymienia cechy modlitwy. Poprawnie wymienia poszczególne rodzaje modlitwy. Poprawnie wymienia poszczególne postawy modlitewne.	Własnymi słowami opowiada, czym jest modlitwa.	Pojęcie modlitwy, rodzaje, formy i postawy podczas modlitwy. Modlitwa Pańska jako program życia chrześcijanina. Zasady prywatnej lektury Pisma Świętego. Przykłady osób żyjących modlitwą. Znaczenie modlitwy jako centrum życia chrześcijanina. Teksty dotyczące modlitwy Jezusa.

						Poszczególne rodzaje i formy modlitwy oraz postawy modlitewne.
44.	Rok liturgiczny i uroczystości kościelne	Opisuje aktualnie przeżywany w Kościele okres roku liturgicznego. Samodzielnie projektuje prezentację multimedialną przedstawiającą poszczególne okresy roku liturgicznego.	Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy" opisuje najważniejsze uroczystości kościelne (np. uroczystość Objawienia Pańskiego, uroczystość Zesłania Ducha Świętego). Poprawnie stwierdza, co tracą ci, którzy opuszczają niedzielną Mszę Świętą. Poprawnie stwierdza, w jakie uroczystości w ciągu roku liturgicznego katolicy mają obowiązek uczestniczyć we Mszy św. Poprawnie dopasowuje poszczególne elementy do odpowiedniego okresu roku liturgicznego.	Poprawnie określa, dlaczego udział we Mszy Świętej jest dla chrześcijan tak bardzo ważny. Własnymi słowami definiuje, co to jest rok liturgiczny. Własnymi słowami określa, jakie wydarzenia stanowią centrum roku liturgicznego.	Poprawnie wymienia nazwy następujących po sobie okresów liturgicznych. Poprawnie określa centrum całego roku liturgicznego. Poprawnie stwierdza, kiedy zaczyna się rok liturgiczny.	Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Poszczególne okresy liturgiczne w ujęciu KKK. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Istota kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych. Religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy oraz okresu Wielkiego Postu.
45.	Przymioty i zadania Kościoła katolickiego	Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego Kościół jest konieczny do zbawienia. Samodzielnie analizuje i interpretuje słowa św. Jana Pawła II: „Jeśli kochacie Jezusa, kochajcie Kościół".	Poprawnie stwierdza, jaki jest sens istnienia Kościoła. Własnymi słowami wyjaśnia poszczególne przymioty Kościoła. Poprawnie określa zadania ludzi świeckich w Kościele.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia w odpowiedniej kolejności wydarzenia związane z powstaniem Kościoła.	Własnymi słowami wyjaśnia, czym jest Kościół. Poprawnie stwierdza, kto należy do Kościoła katolickiego.	Powstanie i przymioty Kościoła. Struktura i ustrój Kościoła. Etapy powstawania Kościoła. Najważniejsze obrazy biblijne Kościoła. Przymioty Kościoła. Dzieje Kościoła. Biblijna nauki o Kościele. Życie współczesnych chrześcijan.
46.	Organizacja Kościoła	Poprawnie wyjaśnia, na czym polega posłuszeństwo	Na podstawie mapy z podręcznika i własnej wiedzy	Własnymi słowami wyjaśnia, czym jest sobór powszechny.	Poprawnie stwierdza, kto stoi na czele każdej	Struktura i ustrój hierarchiczny Kościoła.

	katolickiego	Kościołowi. Samodzielnie redaguje krótką biografię aktualnego papieża. Samodzielnie redaguje tekst na temat historii swojej diecezji lub parafii. Poprawnie łączy odpowiadające sobie elementy dotyczące soboru powszechnego.	opowiada o strukturze organizacyjnej Kościoła (metropolii, diecezji, parafii). Własnymi słowami definiuje, czym jest Urząd Nauczycielski Kościoła. Poprawnie interpretuje słowa: „Kościołem jesteście wy, wszyscy, razem i każdy z osobna”.	Z pamięci wymienia funkcje duchowieństwa katolickiego. Definiuje pojęcie „metropolia”. Poprawnie określa strukturę administracyjną Kościoła.	diecezji. Poprawnie stwierdza, kto wybiera papieża.	Pojęcia: Stolica Apostolska, papież, kuria rzymska, nuncjusz, konferencja episkopatu, metropolia, metropolita, diecezja, biskup, parafia, proboszcz.
47.	Znaczenie sakramentu bierzmowania	Własnymi słowami wyjaśnia termin krzyżmo święte. Własnymi słowami opowiada, czym jest znamię. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego modlitwa do Ducha Świętego jest szczególnie potrzebna w czasie przygotowań do bierzmowania.	Na podstawie własnej wiedzy opowiada, w jaki sposób dzisiaj jest udzielany sakrament bierzmowania. Własnymi słowami opowiada o sposobie udzielania sakramentu bierzmowania. Poprawnie stwierdza, kto może przyjąć sakrament bierzmowania. Poprawnie stwierdza, kto może być świadkiem bierzmowania. Poprawnie analizuje fragmenty Pisma Świętego (Dz 1, 12-14; 2,1-4; 8, 14–17).	Poprawnie opowiada o historycznym zesłaniu Ducha Świętego na apostołów i Maryję w Wieczerniku. Poprawnie wyjaśnia termin szafarz sakramentu bierzmowania. Na postawie fragmentów Katechizmu Kościoła Katolickiego opowiada, o czym trzeba pamiętać przed przyjęciem sakramentu bierzmowania. Na podstawie tekstu z podręcznika wymienia skutki sakramentu bierzmowania.	Poprawnie wyjaśnia słowo bierzmowanie. Na podstawie własnej wiedzy opowiada, w jakiej parafii przyjął sakrament chrztu świętego, na terenie jakiej parafii mieszka i gdzie przygotowuje się do bierzmowania.	Znaki i obrzędy bierzmowania. Skutki i konsekwencje bierzmowania w życiu chrześcijanina.
48.	Obrzędy sakramentu bierzmowania	Poprawnie stwierdza, że tylko motywacja płynąca z wiary umożliwia przyjęcie sakramentu bierzmowania. Samodzielnie redaguje wezwania do modlitwy powszechnej, które można wykorzystać w czasie Mszy Świętej, podczas której jest sprawowany sakrament bierzmowania.	Własnymi słowami opowiada, w jaki sposób udzielany jest sakrament bierzmowania.	Poprawnie stwierdza, w której części Mszy Świętej udziela się sakramentu bierzmowania.	Samodzielnie wymienia powody, dla których chce przystąpić do sakramentu bierzmowania. Poprawnie stwierdza, jakich odpowiedzi udzielają kandydaci do bierzmowania na pytania księdza biskupa.	Znaki i obrzędy bierzmowania. Skutki i konsekwencje bierzmowania w życiu chrześcijanina.
49.	Bierzmowanie i co dalej?	Własnymi słowami opowiada, jak powinno wyglądać życie chrześcijanina po przyjęciu sakramentu bierzmowania. Własnymi słowami	Poprawnie określa, na czym polega świadectwo wiary i miłości. Na podstawie własnej wiedzy podaje przykłady świadectwa wiary i miłości.	Poprawnie stwierdza, do czego zobowiązuje ten sakrament. Samodzielnie wymienia sposoby realizacji zobowiązań wypływających z przyjęcia bierzmowania.	Poprawnie wymienia zobowiązania, jakie podejmuje osoba przyjmująca sakrament bierzmowania.	Znaki i obrzędy bierzmowania. Skutki i konsekwencje bierzmowania w życiu chrześcijanina.

		opowiada, jakie decyzje należy podjąć, aby nie zmarnować darów otrzymanych w sakramencie bierzmowania. Samodzielnie projektuje własny plan rozwoju duchowego na najbliższy rok.	Poprawnie podaje przykłady zaangażowania we wspólnotę Kościoła. Na podstawie własnej wiedzy podaje przykłady pogłębiania wiary.	Własnymi słowami określa, na czym polega nieustanne pogłębianie wiary. Własnymi słowami opowiada, na czym polega życie w Kościele.		
50.	Różaniec rozważaniem dzieła odkupienia	Własnymi słowami opowiada o święcie Matki Bożej Różańcowej. Poprawnie uzasadnia, dlaczego różaniec powinien być modlitwą kontemplacyjną. Samodzielnie redaguje rozważanie do wybranej tajemnicy różańca (określając m.in. jakie wydarzenie w niej wspominamy, i do czego ono nas wzywa).	Własnymi słowami opowiada, dlaczego wielu ludziom trudno jest modlić się na różańcu. Własnymi słowami określa, co należy zrobić, aby dobrze modlić się na różańcu. Korzystając z dostępnych źródeł opisuje, w jaki sposób powstała modlitwa różańcowa. Samodzielnie projektuje plakat, który będzie przypominał uczniom naszej szkoły o modlitwie różańcowej w miesiącu październiku.	Na podstawie własnej wiedzy i tekstu z podręcznika wymienia tajemnice radosne różańca świętego. Na podstawie własnej wiedzy i tekstu z podręcznika wymienia tajemnice światła różańca świętego. Na podstawie własnej wiedzy i tekstu z podręcznika wymienia tajemnice bolesne różańca świętego. Na podstawie własnej wiedzy i tekstu z podręcznika wymienia tajemnice chwalebne różańca świętego.	Na podstawie własnej wiedzy definiuje modlitwę różańcową. Poprawnie opowiada, w jaki sposób należy się modlić na różańcu. Na podstawie własnej wiedzy i tekstu z podręcznika wymienia części różańca świętego.	Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Okresy liturgiczne w ujęciu KKK. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Istota kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych. Religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy oraz okresu Wielkiego Postu.
51.	Wierzę w świętych obcowanie	Własnymi słowami określa, na czym polega świętych obcowanie. Samodzielnie układa modlitwę do patronów swojej parafii i odmawia ją.	Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” stwierdza, jak nazywani są ludzie, którzy przynależą do Kościoła pielgrzymującego. Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” stwierdza, którzy zmarli przynależą do Kościoła oczyszczającego się.	Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” wymienia najważniejsze formy pomocy zmarłym przebywającym w czyśćcu. Poprawnie wymienia świętych patronów swojej parafii. Poprawnie wymienia świętych patronów swojej diecezji. Poprawnie wymienia świętych	Poprawnie określa miejsce przebywania wiernych zmarłych. Na postawie własnej wiedzy opowiada o uroczystości Wszystkich Świętych. Na postawie własnej wiedzy opowiada o wspomnieniu Wszystkich	Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego.

			Na podstawie tekstu z podręcznika i „Kart pracy” stwierdza, którzy zmarli przynależą do Kościoła uwielbionego.	patronów Polski.	Wiernych Zmarłych.	Okresy liturgiczne w ujęciu KKK. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Istota kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych. Religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy oraz okresu Wielkiego Postu.
52.	Przewodnicy Adwentu	Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (Iz 9, 1. 5; Mt 3, 2-3) i „Kart pracy”, czego uczy nas Izajasz, Jan Chrzciciel i Maryja. Samodzielnie redaguje w punktach dobre rady dla młodzieży na przeżywanie Adwentu.	Poprawnie opowiada, w jaki sposób powinien przeżyć tegoroczny Adwent. Poprawnie analizuje fragmenty Pisma Świętego (Iz 9,1. 5; Mt 3, 2-3).	Na podstawie fragmentów Pisma Świętego (Iz 9, 1. 5; Mt 3, 2-3) i „Kart pracy” wymienia przewodników adwentowych.	Na podstawie własnej wiedzy wymienia podstawowe informacje na temat liturgicznego okresu Adwentu.	Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie, miesiące i święta maryjne, uroczystości wybranych świętych, zwłaszcza patronów Polski i świętych polskich. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Okresy liturgiczne w ujęciu KKK. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Istota kultu Serca Pana Jezusa, Maryi oraz świętych. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.
53.	Narodzenie Jezusa Chrystusa w historii zbawienia	Własnymi słowami wyjaśnia, co to znaczy, że w Chrystusie są dwie natury. Samodzielnie analizuje i interpretuje słowa św.	Własnymi słowami opowiada na co należy zwrócić szczególną uwagę podczas świąt Bożego Narodzenia. Poprawnie analizuje fragment	Z pamięci wymienia najważniejsze elementy przeżywania świąt Bożego Narodzenia. Własnymi słowami opowiada,	Poprawnie stwierdza, kiedy rozpoczyna się i kończy liturgiczny okres Bożego Narodzenia	Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku

		Atanazego zmieszczone w podręczniku: Bóg „stał się taki, jacy my jesteśmy, aby móc uczynić nas takimi, jaki On jest”.	Pisma Świętego (J 3, 16-17).	dlaczego Bóg stał się człowiekiem.		liturgicznego. Okresy liturgiczne w ujęciu KKK. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych. Religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia.
54.	Wielkopostna droga nawrócenia	Samodzielnie redaguje tekst rozważania na nabożeństwo drogi krzyżowej. Samodzielnie projektuje hasło zachęcające młodzież do dobrego przeżycia tegorocznego Wielkiego Postu.	Własnymi słowami opowiada o sposobach nawrócenia, które proponuje nam Kościół, szczególnie w czasie Wielkiego Postu. Samodzielnie proponuje rówieśnikom wielkopostne wyrzeczenia, które będą ofiarą złożoną Panu Bogu i pomogą im kształtować charakter.	Na podstawie tekstu z podręcznika wypełnia tabelę dotyczącą modlitwy, postu i jałmużny. Poprawnie stwierdza, czym jest wstrzemięźliwość. Poprawnie stwierdza, kogo obowiązuje wstrzemięźliwość. Własnymi słowami definiuje pojęcie post. Poprawnie określa, kogo obowiązuje post.	Poprawnie wymienia dobre uczynki, jakie proponuje Kościół.	Struktura roku liturgicznego. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Okresy liturgiczne w ujęciu KKK. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych. Religijny wymiar okresu Wielkiego Postu.
55.	Wniebowstąpienie Jezusa zaproszeniem do nieba	Na podstawie własnej wiedzy i materiałów z Internetu porównuje niebo chrześcijan z niebem, w które wierzą wyznawcy innych religii. Samodzielnie, w dowolnej formie (np. plakat, rysunek, opowiadanie, wiersz) projektuje reklamę nieba.	Poprawnie analizuje i interpretuje fragmenty Pisma Świętego (Dz 1, 1-11; J 14, 1-3). Własnymi słowami opowiada, co wniebowstąpienie Jezusa oznacza dla współczesnego chrześcijanina.	Poprawnie stwierdza, że istotą chrześcijańskiej drogi do Boga jest wiara i zaufanie Bogu ponad wszystko. Poprawnie określa, co obiecał Jezus przed wniebowstąpieniem.	Na podstawie własnej wiedzy i doświadczenia wymienia słowa, które opisują niebo. Własnymi słowami opowiada, kiedy miało miejsce wniebowstąpienie Jezusa.	Struktura roku liturgicznego. Święta Pańskie. Sens, przesłanie i liturgia poszczególnych okresów i uroczystości roku liturgicznego. Okresy liturgiczne ujęciu KKK. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.

56.	Serce Jezusa – symbol Bożej miłości	Własnymi słowami opowiada o św. siostrze Małgorzacie Marii Alacoque. Samodzielnie wybiera jedno wezwanie z Litanii do Najświętszego Serca Pana Jezusa zamieszczonej w podręczniku i interpretuje jego znaczenie. Samodzielnie interpretuje słowa modlitwy: „Jezu cichy i pokornego serca, uczyń serca nasze według serca Twego”.	Poprawnie analizuje i interpretuje fragmenty Pisma Świętego (J 19, 32-34). (Ga 2, 20). Poprawnie streszcza treść objawienia jakie św. Małgorzata otrzymała w czerwcu 1675 roku. Poprawnie wymienia dwanaście obietnic dotyczących czcicieli Serca Jezusa, jakie Pan Jezus dał św. Małgorzacie. Własnymi słowami opowiada o uroczystości Najświętszego Serca Pana Jezusa. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego wielu katolików przystępuje do Komunii Świętej, a także do spowiedzi, przez 9 pierwszych piątków miesiąca. Własnymi słowami uzasadnia, dlaczego warto odprawić 9 pierwszych piątków miesiąca.	Na podstawie własnej wiedzy i zamieszczonego fragmentu Katechizmu Kościoła Katolickiego (nr 478) określa co symbolizuje przebite serce Jezusa. Na podstawie tekstu z podręcznika poprawnie dopisuje do podanych dat związane z nimi wydarzenia. Poprawnie stwierdza, że pierwsze piątki i nabożeństwa czerwcowe są źródłem łaski, dla tych, którzy czczą Serce Pana Jezusa. Poprawnie opowiada komu Jezus objawił się i wyraził życzenie, by dla uczczenia Jego miłości ustanowione zostało nowe święto – uroczystość Serca Pana Jezusa.	Z pamięci wymienia, kiedy obchodzimy uroczystość Najświętszego Serca Pana Jezusa. Poprawnie podkreśla w modlitwie św. Małgorzaty Marii Alacouqe wszystkie określenia Serca Pana Jezusa.	Święta Pańskie. Teksty wybranych czytań mszalnych w kontekście okresów liturgicznych. Istota kultu Serca Pana Jezusa. Liturgiczne i paraliturgiczne formy świętowania w poszczególnych okresach liturgicznych.